

TERVISHOIUTEENUSTE KORRALDAMISE SEADUSE JA SELLEGA SEONDUVALT TEISTE SEADUSTE MUUTMISE SEADUS

§ 1. Tervishoiuteenuste korraldamise seaduse muutmise

Tervishoiuteenuste korraldamise seaduses (RT I 2001, 50, 284; 2008, 58, 329) tehakse järgmised muudatused:

1) Paragrahvi 4² lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

”(1) Tervishoiuteenuse osutamise dokumenteerimisel on kohustuslik kasutada riigi infosüsteemi klassifikaatoreid, loendeid, aadressiandmeid ja tervise infosüsteemi standardeid.”;

2) paragrahvi 4² täiendatakse lõigetega 1¹ ja 1² järgmises sõnastuses:

”(1¹) Tervishoiuteenuse osutamist tõendavaid dokumente võib luua ja säilitada digitaalselt ning luua digitaalarhivaale, kui on tagatud nende terviklikkuse ja autentsuse säilimine ettenähtud säilitustähtaja jooksul ning need on korrastatud ja kirjeldatud arhiiviseaduse kohaselt.

(1²) Tervishoiuteenuse osutaja võib tervishoiuteenuse osutamist tõendavad paberdokumendid digitaliseerida, kui on tagatud nende terviklikkus ja autentsus vastavalt paberdokumentide suhtes arhiiviseaduses ja isikuandmete kaitse seaduses sätestatud nõuetele. Tervishoiuteenuse osutamist tõendavad paberdokumendid, mis on digitaliseeritud, võib ennetähtaegselt hävitada avaliku arhiivi hindamisotsuse alusel.”;

3) paragrahvi 14 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

”(1) Üldarstiabi osutaval äriühingul ei või olla teist tegevusala peale üldarstiabi, iseseisvalt osutatava õendusabi, iseseisvalt osutatava ämmaemandusabi, sotsiaalteenuste osutamise ning tervishoiualase õppe- ja teadustöö.

(2) Füüsilisest isikust ettevõtjana äriregistrisse kantud perearst võib äriregistrisse kantud ärinime all osutada ainult üldarstiabi, iseseisvalt osutatavaid õendusabi teenuseid, iseseisvalt osutatavaid ämmaemandusabi teenuseid, sotsiaalteenuseid ning tegeleda tervishoiualase õppe- ja teadustööga.”;

- 4) seaduse 2. peatükki täiendatakse jaoga 5¹ järgmises sõnastuses:
”5¹. jagu

Ämmaemandusabi

§ 26¹. Ämmaemandusabi

Ämmaemandusabi on ambulatoorne või statsionaarne tervishoiuteenus, mida osutab ämmaemand koos pere- või eriarstiga või iseseisvalt.

§ 26². Ämmaemandusabi iseseisev osutamine

(1) Iseseisvalt võib ämmaemandusabi osutada sellekohase tegevusloaga äriühing, sihtasutus või füüsilisest isikust ettevõtja.

(2) Iseseisvalt võib ämmaemandusabi osutada vaid ambulatoorselt.

(3) Ämmaemandusabi tervishoiuteenuste loetelu, mida lubatakse osutada iseseisvalt, kehtestab sotsiaalminister määrusega.

(4) Nõuded ämmaemandusabi iseseisvaks osutamiseks vajalikele ruumidele, sisseseadele, aparatuurile ja töövahenditele kehtestab sotsiaalminister määrusega.

§ 26³. Iseseisva ämmaemandusabi rahastamine

(1) Ravikindlustusega hõlmatud isikule osutatud iseseisva ämmaemandusabi eest tasutakse riigieelarves ravikindlustuseks ettenähtud vahenditest ulatuses, mille eest tasumise kohustuse on üle võtnud Eesti Haigekassa.

(2) Ravikindlustusega hõlmamata isik tasub iseseisva ämmaemandusabi eest ise.”;

- 5) paragrahvi 40 täiendatakse punktiga 4 järgmises sõnastuses:

”4) iseseisvalt ämmaemandusabi osutamiseks.”;

- 6) paragrahvi 42 lõiget 1¹ täiendatakse punktiga 10 järgmises sõnastuses:

”10) tervishoiuteenuse osutajate nimi, perekonnanimi ja eriala.”;

- 7) paragrahvi 43 täiendatakse lõikega 6 järgmises sõnastuses:

”(6) Tervishoiuamet avalikustab veebilehel kõik § 42 lõike 1¹ punktides 1–10 loetletud andmed.”;

- 8) paragrahvi 48 lõiget 1 täiendatakse punktiga 2¹ järgmises sõnastuses:

”2¹) iseseisvalt ämmaemandusabi osutamise ruumid, sisseseade, aparatuur või töövahendid ei vasta käesoleva seaduse alusel kehtestatud nõuetele.”;

- 9) paragrahvi 50¹ lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

”(2) Tervishoiuteenuse osutamise tegevuslubade riikliku registri asutamise ja kasutusele võtmise eesmärk on pidada arvestust kiirabi, eriarstiabi, iseseisvalt õendusabi osutamise ning iseseisvalt ämmaemandusabi osutamise õiguse saanud

füüsilisest ja juriidilisest isikust ettevõtjate üle ning tagada ministeeriumidele, Eesti Haigekassale ja maavalitsustele seadustest ja teistest õigusaktidest tulenevate tervishoiuvaldkonna juhtimise ja korraldamise ülesannete täitmiseks ning tervisestatistika korraldamiseks vajalikud andmed.”;

10) paragrahvi 60 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

”(3) Tervishoiuameti selleks volitatud ametnikud teostavad järelevalvet perearstide, kiirabi osutajate, eriarstiabi osutajate, iseseisvalt õendusabi osutajate ja iseseisvalt ämmaemandusabi osutajate tegevuse üle.”

§ 2. Avaliku teenistuse seaduse muutmine

Avaliku teenistuse seaduse (RT I 1995, 16, 228; 2009, 15, 94) § 51 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

”(1) Ametnikul on arsti või ämmaemanda vormistatud haiguslehe alusel raseduse ajaks õigus teenistustingimuste ajutisele kergendamisele või ajutisele üleviimisele teisele ametikohale, välja arvatud konkursi korras täidetav ametikoht. Palgavahe hüvitatakse ravikindlustuse seaduses sätestatud korras.”

§ 3. Ravikindlustuse seaduse muutmine

Ravikindlustuse seaduses (RT I 2002, 62, 377; 2009, 15, 93) tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 5 lõike 4 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

”1) rase naine, kelle rasedus on arsti poolt tuvastatud;”;

2) paragrahvi 5 lõike 4 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

”1) rase naine, kelle rasedus on arsti või ämmaemanda poolt tuvastatud;”;

3) paragrahvi 12 lõige 1¹ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

”(1¹) Käesoleva seaduse § 5 lõike 4 punktis 1 nimetatud isiku kindlustuskaitse lõpeb kolme kuu möödumisel arsti või ämmaemanda poolt määratud eeldatavast sünnitamise kuupäevast.”;

4) paragrahvi 36 täiendatakse lõikega 5¹ järgmises sõnastuses:

”(5¹) Haigekassa sõlmib vähemalt viieaastase tähtajaga ravi rahastamise lepingu kinnitatud perearsti nimistu alusel üldarstiabi osutava isikuga.”;

5) paragrahvi 41 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

”(2) Haigekassa võtab üle ainult selliste ravimite eest tasu maksmise kohustuse, mille kohta väljastatud retsept vastab sotsiaalministri määrusega ravimiseaduse alusel kehtestatud tingimustele ja vormile. Retsepti väljakirjutamise õigus on perearsti nimistu alusel tegutseval perearstil, tegevusluba omaval eriarstil, hambaarstil ja ämmaemandal, eriarstiabi osutamise

tegevusluba omava tervishoiuteenuse osutaja juures töötaval arstil (välja arvatud kiirabi osutamisel), hambaarstil ja ämmaemandal ning kaitsejõududes töötaval Tervishoiuametis registreeritud arstil ja hambaarstil. Retsepti väljastanud arst, hambaarst ja ämmaemand vastutavad retsepti väljastamise põhjendatuse ja õigusaktidele vastavuse eest.”;

6) paragrahvi 52 lõiked 1 ja 2 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

”(1) Töövõimetusleht on kindlustatud isiku ajutist töövõimetust ja töö- või teenistuskohustuse täitmisest vabastatust tõendav dokument, mille väljastab kindlustatud isikule teda raviv arst, hambaarst või teenust osutav ämmaemand.

(2) Töövõimetuslehe väljakirjutamise õigus on perearsti nimistu alusel tegutseval perearstil, tegevusluba omaval eriarstil, hambaarstil ja ämmaemandal ning eriarstiabi tegevusluba omava tervishoiuteenuse osutaja juures töötaval arstil (välja arvatud kiirabi osutamisel), hambaarstil ja ämmaemandal. Töövõimetuslehe väljastaja vastutab ajutise töövõimetuse kindlustusjuhtumi õigesti määramise ja ajutise töövõimetuse põhjendatuse eest.”;

7) paragrahvi 52 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

”(2¹) Ämmaemandal on töövõimetuslehe väljakirjutamise õigus ainult raseda töötingimuste ajutiseks kergendamiseks või ajutiselt teisele tööle üleviimiseks töölepingu seaduse § 18 lõigete 1 ja 2 alusel ja teenistustingimuste ajutiseks kergendamiseks või ajutiselt teisele ametikohale üleviimiseks avaliku teenistuse seaduse § 51 alusel ning isiku rasedus- ja sünnituspuhkuse korral.”;

8) paragrahvi 53 lõikes 3 lisatakse pärast sõna ”arsti” sõna ”, ämmaemanda”;

9) paragrahvi 55 lõiked 1 ja 2 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

”(1) Kalendripäeva keskmine tulu arvutatakse, lähtudes Maksu- ja Tolliameti esitatud kindlustatud isikule arvestatud või makstud sotsiaalmaksu alusel arvutatud tulu andmetest ja käesoleva seaduse § 5 lõike 2 punktides 1, 2, 4 ja 5 ning lõikes 3 nimetatud isikute esitatud hüvitise saamise õigust tõendavatest andmetest. Kalendripäeva keskmise tulu arvutamisel ei võeta arvesse sotsiaalmaksuseaduse § 6 lõike 1 punktide 1–3 ja 6–13 ning lõike 1¹ alusel riigi, valla või linna poolt makstavat sotsiaalmaksu.

(2) Käesoleva seaduse § 5 lõike 2 punkti 1 või 2 alusel kindlustatud isiku kalendripäeva keskmine tulu võrdub töövõimetuslehel märgitud töö- või teenistuskohustuste täitmisest vabastuse alguspäeva kalendriaastale eelnenud kalendriaastal kindlustatud isikule arvestatud sotsiaalmaksu alusel arvutatud tulu ja arvu 365 jagatisega.”;

10) paragrahvi 56 lõige 1¹ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

”(1¹) Kui haigushüvitise maksmise kohustuse aluseks on töötaja ajutine keeldumine tööülesannete täitmisest töölepingu seaduse § 18 lõike 2 alusel või teenistuskohustuste täitmisest ajutine vabastamine, siis arvutatakse haigushüvitist teisest päevast, millal töötaja või teenistuja keeldus tööülesannete ajutisest täitmisest või vabastati ajutiselt teenistuskohustuste täitmisest.”;

11) paragrahvi 56 lõike 1² tekstist jäetakse välja tekstiosa ”vähemalt 12-nädalase”;

12) paragrahvi 56 täiendatakse lõikega 1³ järgmises sõnastuses:

”(1³) Kui haigushüvitise maksmise aluseks on käesoleva seaduse § 54 lõike 1 punktid 6 ja 7, tekib õigus saada haigushüvitist käesoleva seaduse § 51 lõike 1 punktis 1 sätestatud kindlustusjuhtumi korral töövõimetuslehel märgitud töö- või teenistuskohustuste täitmisest või majandus- või kutsetegevusest vabastuse teisest päevast alates.”;

13) paragrahvi 58 lõigetes 1 ja 2 lisatakse pärast sõna ”arsti” sõnad ”või ämmaemanda”;

14) paragrahvi 69 lõikest 3 ja § 70 lõike 5 punktist 1 jäetakse välja tekstiosa ”alates raseduse 12. nädalast.”;

15) paragrahvi 89 lõige 14 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

”(14) Isiku suhtes, kelle töövõimetuslehel märgitud töö- või teenistuskohustustest või majandus- või kutsetegevusest vabastus algas enne 2009. aasta 1. juulit, kohaldatakse töö- või teenistuskohustustest või majandus- või kutsetegevusest vabastuse lõpuni 2009. aasta 1. juulini kehtinud ravikindlustuse seaduses sätestatut.”

§ 4. Riigilõivuseaduse muutmine

Riigilõivuseaduses (RT I 2006, 58, 439; 2009, 25, 150) tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 249 pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

”§ 249. Kiirabi, eriarstiabi, õendusabi ja ämmaemandusabi osutamise tegevusloa taotluse läbivaatamine”;

2) paragrahvi 249 lõike 1 sissejuhatav lauseosa muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

”Kiirabi, eriarstiabi, iseseisvalt õendusabi osutamise ja iseseisvalt ämmaemandusabi osutamise tegevusloa taotluse läbivaatamise eest tasutakse riigilõivu.”;

3) paragrahvi 249 lõiget 1 täiendatakse punktiga 4 järgmises sõnastuses:
"4) iseseisvalt ämmaemandusabi osutamise tegevusloa puhul 2200 krooni iga tegevuskoha kohta.";

4) paragrahvi 250 täiendatakse punktiga 5 järgmises sõnastuses:
"5) iseseisvalt ämmaemandusabi osutamise tegevusloa duplikaadi väljastamise eest – 200 krooni."

§ 5. Töölepingu seaduse muutmine

Töölepingu seaduse (RT I 2009, 5, 35; 11, 67) § 18 lõikesse 3, § 59 lõigetes 2 ja 3, § 60 esimesse lausesse ja § 93 lõikesse 3 lisatakse pärast sõna "arsti" sõnad "või ämmaemanda".

§ 6. Töötervishoiu ja tööohutuse seaduse muutmine

Töötervishoiu ja tööohutuse seaduses (RT I 1999, 60, 616; 2009, 15, 93) tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 10 lõikes 4 lisatakse pärast sõna "arsti" sõnad "või ämmaemanda";

2) paragrahvi 12² lõiked 1 ja 2 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:
"(1) Tööandja maksab töötajale hüvitist haigestumise või vigastuse neljanda kuni kaheksanda päeva eest 80% töölepingu seaduse § 29 lõikes 8 sätestatud korras arvatud töötaja keskmisest töötasust (edaspidi *haigushüvitis*).

(2) Tööandja ei maksa haigushüvitist:

1) töötaja haigestumise või vigastuse korral, mille eest Haigekassa maksab kindlustatud isikule haigushüvitist ravikindlustuse seaduse § 54 lõike 1 punktide 6 ja 7 ning § 56 lõigete 1² ja 1³ alusel;

2) ravikindlustuse seaduse §-s 60 sätestatud juhtudel."

§ 7. Seaduse jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2010. aasta 1. aprillil.

(2) Käesoleva seaduse § 1 punktid 1, 2, 6 ja 7, § 3 punktid 1, 9–12, 14 ja 15 ning § 6 punkt 2 jõustuvad 2009. aasta 1. juulil.

(3) Käesoleva seaduse § 3 punkt 4 jõustub üldises korras.

Riigikogu esimees

Ene Ergma

Tallinn, 21. mai 2009